

Bréf send Benedikt 1900-1905, 4. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – B. R. Stefánsson Seyðisfirði – Baldvin Baldvinsson
Granastöðum – Benedikt H. Sigmundsson Viðey – Björn R. Stefánsson Breiðdalsvík – Doddi Tryggva
Djúpavogi – E. S. Guðmundsson Manitoba – Einar Benediktsson Grímsstöðum – Guðmundur Ólafsson
Lundum – Hermann Þorsteinsson Seyðisfirði – Jóh. Bjarnason Þverá – Jón Jónasson Hafnarfirði – Jónas
Einarsson Bessastöðum – K. Möller Möðruvöllum – Páll Steingrímsson Reykjavík – Rakúel Ólafsson
Guðlaugsvík – Sigtryggur Sigtryggsson Húsavík – Sigurður Guðmundsson Kaupmannahöfn – Stefán
Steinholt Seyðisfirði

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-5, Örk 2

Granastaðum, 18. Des. 1904.

Elskul Benedikt frændi.

Sinnlega og kom þóttu friðsumar.
Þú hefur við að þú sé mið ekki
til meins, að eggja þig á að flytja
mortal á Slússin, íg er breiddasum
að þú leitar ekki hugann að þú mís,
og kannske hafir aldrei gert það.

Þú þó er svo kyrt, og óumrætt
hejót og Kalk, þar sem áður var
gled, og líf, og lív. Get ég dætt að
þú frændi hvað hann er stíllur, þú
aldrei er hann ádróttis í sínu
tíma þekkar en annan, eta það
er ekki sjáanlegt. Er það vel
gert, þar sem annað er ekki réttara.

Þú skapsum er líkur hjá mið og
verit hefur: — þólanlegu svona
að mesta leyfi. Þú er ráðsum

í því at segja Granaetötum lausum
mína fyrir jálur. Því þykir jörðin
stór og einnig eróit fyrir einyrkja
því hafi er það að bændur geta naum-
ast stætt rist að gjalda hjúrum,
og svo fast þau ekki hestur. Ég var
sinni að hugsa um að kaupa Hálv
í Skinn, því ég fýkti mig ekki manni
til þess, enda er ég nú alveg horfinn frá
því að hinda mig slíktum lagga. Það
sem mér er næst að hverfa að
eþisleitir, er Hlédins höft. Hlédinn
Jakobsson er búinn að kaupa jörtina
fyrir 10 þús. Kr., og kenta þess bróður mér
upp á ábót á 1/3 af jörtinni, á þeim
part þá hafa stóla, eins og þú
þekkir af afspurn, og ég held virkilega
at þú si hestur að húa þar hestur en
hú í Skinn. Nafastuld verður afasta
landskuld af svo dýrri jört, en það er
atgötandi, at hún hefir hlýmanti sem
eru artherandi fyrir ábótum, og sem

geta reiknast upp í afgjaltit.
Þó. Þó þetta si ekki alveg ráðit um,
þá er það þó næst at ég verði bókstí!
á Hlédins höfta næsta ár. —

Heldur vill reyndar sýna það at
máttur þafi verit fyrir Ísl. banka.
Ákveðnar deild bankans hefir ver-
it notuð gífur. eins og „Nordurl.“ hefir
skipt frá. Hafa svætingar mínir
„matal Krókinn“ þar samilga. Bændur
af flestum heimilum hús í kvepp
hafa tekið stóla, voru hestur að slíkt
þómi að tilallurum notum, í sumum
tilfellum er ég þér mitur hraddur um
að svo verði ekki. Ekki er nafn mitt
meinstatar í föllum þessa banka sem
hestur fer. — Offis höfuð virðist hafa
bæta stanta hestur en verit hefir að
undanförnu, menn hafa almennt
rjúmi þringumstada, förru hestur, en
það liggur aðallega í þessu: sumarit
var eiga — grósspretti mikil og mjúling

á heyrjum gótt, ágætis fjáðprísar í haust
og þú gefit að fá peninga láu — — komast
í skultir. — Þrátt fyrir hina ágötu
fjáðprísar fjölga jmsis samt fé að mun.

Um pólitík þalar enginn að neinu
marki, ég er að reyna að halda mig
fyrir. En þú ert farið að kvíðast um
kríggum statur Þjarna frá Vogi, og
þú bætist ekki í skák, en ekki
mest heldur Landvarnasstefnum
þegar þú brúkadur fyrir vopni, á
móti munni þeirra sem vilja vera á
móti ykkar heimastjórn. Hann er
þykktur hús varnarmér ráðgjafur í
Reykjavík, þó undirstata hans sé
sentur; þó hefir einn málmulandi
máttur sýnt (Sig. í Felli) að „þú hlystir
allis að vera að einhverjum leyfi Land-
varnas menn“. Voru hús aðkvæðis sam-
ur Landvarnasmaður, myndu fljótt
skapast flokkur og telldu sé engi van-
samur í að til heyrja ykkar stefnu í pólitíkinni

Fórelðrar mínir hafa allgötu heilsu,
þabbi er mun frískari en hann
var í fyrra, þá var hann slæm
fyrir bjósti svo hann fælti
engu úti við. Sigríður móður-
systir mín hefir legið í rúminu
sitau í 12. viku sumars, en er mi-
farin að klatað fyrir stuttu.

Þefán á Geirbjarnarstöðum
hvir allvel þ. e. a. s. er skuldlaus og
á nokkru margar kintur, en bráður
er í um, að hann meiti síu um
flesh þot er þögnir kallast. Þy er
líkum að þra gamla Slemmna
af Landvannarnanni, í lánu hon-
um „Fryðf“ svo og þvegiu sem
hafa vill — og fleisum en vilja!

Þessu okkar Lífþryggju, er enginn
Landvannarnatur, hann hefir aldrei
haft matar í Þjarna. Þess Lífþ. líkus
svo á, að þot sé heitar fyrir Íslent-
ing, að rað herra mynd síðr

i vikinoráti Dana og mezi her þar á
mál Íslands. Ég ætla margu hér, og þessir
þat fyrir, at Ísafold er ykkar nutmál,
þó þið getið ekki at þið gerð.

Ég held þat sé mikinn móg af
þessum og réttast sé at hotta. Ég er
ordinar þennan latur en ég var áður
fyr, ég skal játa þat. Líka aptast
"út á þekki" með þessum þessum ég
eða at skífu, en þu getur þið ljóð
sít þat á þessum línunum. Þess áhyggj
urnar eru nokkrar, þat er ómögulegt at
sneita þið þeim, annars reyni ég at
vera röðug, biðast við állu, og láta ekki
"fi á mig", og mið þess þat eptir vonum.

Ég áska þið og ykkar hjónum gletit
jón og nýjars. Áska þið lítið at
sem best þori þið.

Er ég þinn einl. fróði og áminn

Þaða Þaða Þaða

Herra stud.-art. Þen. Sveinsson

Reisavin

Sudur-pingeyjasýsla.

Þessi undan þekkur

þessi

þessi

þessi

þessi

þessi

þessi

P. H. Madruvöllum 2 1/2. 1900

Meri viis!

Bestu Graphia pyri Bilskrifid
sundart.

Pui pprigefi onje vandandi trassa-
 skapini, ad okrifu joje skbi ppr
 una joetta, en jad zengur buona joja
 mado er skbi vandina ad nemin
 vissan kima. Jy Refi, nem aayf. skbi
 nobkru dymymu en buerung post-
 ferbum or magud jaona mado a kima,
 vuk jy Refi jovi skbi vidad vuna non
 kuppitugad ad vunda kojif, skbi vut jy
 veldu vuna jui jui skbi joetta kojif ppr
 en jy er jaona vudu.

Góðdags og minn bestur til afdráttis að gífurlegu
 og andur með skyninu þínu og ekki þó að
 það heitið um J. W. mætti mættu. Þessi
 vill það heldur meira en að gífurlegu þínu

alla þess hóttu, sem þú hefur að fara.
Þú ert nú laxi að alla í það að fara
þú með. Þú veitð hannar ekki hvern
skipti þetta kemur á Húsavík, en
ef svo er þá þinnast mig alveg sjálf
sagt fyrir þig að fara með þér.

Mikið glæddi það mig að þú
ert þessi "hættu"; það er annar,
mundalegt hvar minn nafn gam-
an af þér að vera að þessu
nu það, sem þú ert ekki nafn
makka (myndun) min, verandi
að vel gefin verið að allt gæir
þorðu þú þangað liggja frá nýrri
til enda.

Þú hefur nú þessu þessu frá
vinnu áttuð Liggja grú af þessu
svona. Hann gerir innist að hvern
'Áren - af líka mig það vel - eða þá að
þannu helu. Þannafallur minn af þessu
minn að fara til Ameríku af þessu fram
gæti gefinn. Þú ert það alla -

Þú áttuð þannu svo gætt af
seyni að þína þannu fram á vilið
vitleysa þetta verið af þannu að hvern
þú detta slíkt í þessu, en ekki áttuð
þú seyni þessu áttuð það þessu
þessu, þú ert af þessu verið þessu
andak... eins þessu, ef þannu þessu
þessu iðnað þessu, en þú vana að
þannu þessu aldrei þessu það þessu, en
þessi svona þessu þessu að gera
þessu þessu þessu. Þessu áttuð þessu
þessu Ameríku að minni þessu, þessu
þessu þannu að verða, þessu þessu
þessu þessu ef þessu þessu þessu
þessu þessu, þessu þessu að þessu
að "útvandri", eins af þessu þessu
af þessu þessu þessu.

Þessu þessu þessu, þessu þessu
þessu í þessu þessu, þessu þessu
þessu af þessu þessu af þessu
þessu að þessu þessu þessu í þessu
þessu þessu, þessu þessu þessu

BRJEFSPJALD

ISLAND

Hjernanegin má að eins rita utanáskriptina.

Til v. skj. Ingólfs Bened. Lueinsson
Reykjavík

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Herra ritshj.

Lugálf hefi ég aldrei bedid min
min þvi ekki borga hann, þá sýkaf
þengid afing af hannum að þessu.

Þveru Lúðskadal 2/5-104-

Joh. Bjarnason

Pine Valley, Maine
3 Júlí 1905

Hebra Benedikt Sveinsson rithöfud
Reykjavíkur, Ísland.

Heiðrati þeirri:

Það er mér að mínu skili að
sæji að þú hafir á hendi rithöfud
og ritendlingu bláinn Lögfrí
þú ert og mér til yndis og þú
yndur að hafa rithöfud þínu vandrættum
þú ert að hafa á þessum bláinn
þú ert að hafa á þessum bláinn Lögfrí
1904 og átti að fá það frá árið þú
þú ert og á þessum þú ert að hafa
bláinn þú. Þú ert þú ert
átti að hafa gefið mér bláinn þú
og átti fengið og gefið það mér.

en bitt er rekur að ég hef ekki fengið
 nema rúmlega helming af árgangi
 Tíngölf fyrir 1904 sem ég átti að fá
 allan. Ekki veit ég hvern það hefur
 rekið að kenna iðilumanni yfir
 þjóð eða þeim sem annaðist ið-
 kenningar blaðinu þeim á Íslandi.
 mið er nær að kenna þeim síðanfær-
 þoni það sem komið af yfir ástandi
 árgangi hef ég fengið skilvirklega.

Það sem mig vantar í Tíngölf
 fyrir 1904 er sem fylgir: frá ~~1. til~~
 númer 1 til 28, 37, 41, 45, 51, 52, 54,
 eða að 34 númer af árganginum
 og fyrir þetta berast þy bladið að
 fátta. Jeg vona svo góði að ið-
 gæfndur Tíngölfis beri mig þetta,
 en geri þeir það ekki þá er

Jeg at megðast til að segja þáttum
 uppi fyrir þér skul.

Jeg vonast eftir að þú
 gæðir þitt bresta um á yðar
 vakti stundum.

Vinsamlegast

E. S. Gudmundsson

Pine Valley,
 Manitoba
 Canada.

Gjafiravogi 29 Júlí 1905

Galli vinn!

Heimur sendi í þjór
borgun m. l. Postabúsunn
ad upphæð Kr. 7.50 fyrir
3. ex. pl. af Fingálfri 2 eru
frá mig en 1. er frá
Bergsvini. Þulastyni Míðartungu
því miður get ég mi ekki
líðsins þjór lengur þjór
en hit haustsins því ad
ég flykt þjórann hit haust
hit Vagnafjörðar og orsakast
þjór af breiðingun þjórinn sem
ad við vöglumina vart
m. l. Þjórn Stefánsson sem á
Vagnafjörð er þjór hringad fyrir

Þversen en í þess aftur moutur
en hver hringad kemur í minn
stad vilt í ekki enn þá
Gjarnan skal í mí líkast þess
um manni hjó til að hafa
Engdís í bádslánum hjó ef þú
vilt og enn þú getur
skrifað mig þess, semuleið
varstu minn að lata enn að
senda mig lista þess þá þú
að þú ættist að lata þessa
Mátt hringad, þú að í
gati mátti við í einhverja
þess hantid og látt þá.
múganga krakkinn.

Fjötur engur. Tíðis gáð en
grasbrætur víðast hvar og
stapar þú og þú minn
þessum þess að hjó
gergu þess þess þess.
Afti var hildur gáttur um þess

en er mí minni.

Líði þess og þess áttid
þess þess þess áttid þess
gamlu þess
Dóddi Þryggva

ena

Benedikt Sveinsson

Reykjavík

Þússauðik 13. júlí 1903

Kjari Benedikt

Ólaf er aðalefni þessara
lína að lifja þig að gera
mér þann greiðu, að klára
þyrt mína hönd mest
ars vaxi af bálkalanum
og einnig þunna bóttuþuldu,
ég er ekki alveg klar í hvas
mítuð í þyrfti að senda
þessa eign til þess að heima
stæði, svo mér datt í hug að
lifja þig að leggja þetta til
í svipinu þyrt mína
hönd, og senda mér nógu
af kvíttum, annað hvers
með ágísl ferð flúar eða
Veslu, og skal ég eða daddi

senda þér það sem þú
maur að leggja út, með
fyrstu ferð.

Þú hefur á hinn sekna
láni í landsbáttanum
ekla ef engu að gera í
ár. Þetta vonast ég gjafir
þíni vinnu og landvannar
félagsbróðir minn; að
þú gefir mér skeidi minni
með Westu.

Verðu svo gudsþakinn
af þínni vinnu.

S. Sig. Sýggsson

Mr. cand. phil. Benediktsson

Reykjavík

Mr. S/S -
"Reykjavík"

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

p.t. Grimsstöðum 21. Maí 1903

Hei minn!

Þú. opnu þjépi bíð þú þú loka
götu á hafa leita þat gættu
strax upp á Sv. kortum und expres
upp á Gröf.

þú þú á þjépinu hvar er þú efni.
Lámannum þú þjépinu í þjépinu
þjépinu. Þú þú: þjépinu vís þú -
nema annar Sv. myndir komist af -
þjépinu: Lámannu.

Þú þú er minn að þjépinu myndir í þjépinu
þú þú minn þjépinu, bíð þú þjépinu þjépinu
þjépinu allt þjépinu þjépinu vel - þú þú
þjépinu: er þjépinu þjépinu myndir myndir myndir

a þing vegna þr.

Þess aðrir munuðu mig undir þessu
ítt st. sem þyngir, til þess að kippa
nóglum þeim úr vegg, en kenna þau (þr.)
hvern hella sína á. Þetta er stöð-
ordum þeimra gleggsum - hvern þyngir
sig - undir þessu og þessu latti.

Spáðu ekki, corporeus. Þetta
er, þó þú hefur ótrúleg áhrif þessu
matinu segir sátt að gleðrita.

Þú ert stíga í íbúðir lífs og þessu
er íbúð þessu í kvöld. Þessu stíga
þessu undir skáldvöldi og þessu lífi
þessu er - gífur af þessu þessu.

Þessu er góð skemmtun þessu þessu
allra og góðum vinnum þessu þessu
þessu þessu

þessu þessu

Þessu þessu

Henna

ritstjóri Benedikt Guðnason

Reykjavík
vontanlegur
Ábyrgi

Lútf.

Gudhagsvík 26 Febrúar 1904

Þúna nítstjóri Benedikt
Guðnason hefur sendið þeg
gduft þú þú þú þú þú þú þú
Ólafur þú þú þú þú þú þú þú
sendið mun þú þú þú þú
sendið mun þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
standi þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú

Ragnel Olafsson

Reykjavík 2. apr. 1903.

Æri virni!

Éf þú ert ekki nýjð varð við konum,
þóttuðu mig að hafa nýja fleina
línu og segja nýja það allra merkis-
legasta sem gjöfist hefur í fundinum
í gær kvöld, hvarjir heitir hafa komið
sigrar úr byðum o.s.frv., þótt varð hafa
þó allir hlýgðir á því þangað. — Ég
er núna að segja setur í helgum steini og
vilt þú, sem gerist, og ekki einn nýja
reita tíðfrúll til Víkna í næsta vikunni,
þóttu mig einn vinnu. Þú ert þá að minna
koti. — Ég hef, hlesað að „Framsóknarmann-
hafi“ allad líka í Tryggva og annað í
gær kvöld, en hvort nokkurn hefur orðið
af því, veit þú betur en ég.

Gaman væri líka að fjélta af einhverjum
hefur gjört hjá Stúdentum í man-
dagum og öftr hefur all, sem til
fjélta minn heljar. Þú ert að þú

otta jeg þetta aðeins til að orala minni
eigin forvitni, en allrekkhi á
þjóðu þágu.

Þinn
Jónas Einarsson

Hafnarfirdi. 9. sept. 04.

Glückwünsche!

Og hafi látið Þ. Þgilsson vita
 af þeirri að hanna stæði á þjóðskóla
 og vora að hanna komi. Þá
 Gunnarsson þakkar þessu lafari
 að leita fyrir sér hjá þeim þjóð-
 endum, sem hjá honum eru
 á skipum, hvort þeir fylgi
 og senda þá innestis, sem hann
 hefur til að koma Jóhannesi Magni
 af hásetum frá hvarum en
 þegar komur innestis. Anna
 staddar eru ekki sjónir
 hér í Sví, nema á skipum,
 sem útkomur en, en og skal
 hafa gætar á þeim til neyðar.
 Þessi Þgilsson skýrindi vora

eg að hjósti Jóni, ef eg kem honum
til að farna, en það mun eg leggja
kapp á að gera.

Mur égile þinn skulum
við reyna að sjá hér, ef mögulegt
er. Hann hafði látið svo, þegar
hann fór suður mun, sem hann
vildi, alls ekki á hjólfund komu.

Ef eg skyldi standa á hjórkni,
sem eg alls ekki get húist við,
þá vildi eg biðja ykkar að telefona
til minn svo tímanlega, að eg geti
komist í tíma.

Mét virðingur og vörðun

Þú
Jónsson

Sundum 15. nóvember 1904

Góði vin!

Þökk fyrir síðast.

Stór lantökuna hefur snúið
altöðruvísi en ég gjörði ráð fyrir
við þig, mið hefur n. f. l. búið lán
með betri kjörum en bankarnir veita,
að vísu ekki eins miklu og ég atlaði,
en þó nægilega mikið til bráðustu
þarfa nú í svipinn, og þess vegna atla
ég að draga alla bankalántöku til
vossins fyrir það fyrsta, en þó getur
skedd að ég biðji þig að bera mig
fram við bankann einhverntíma í
vetur, geimdu þú virðinguna mína
fyrst um sinn, þú ferð víst ekkert í
burtu í vetur til lengdar? ef það kemur
fyrir þá láttu komu þína vita af
bláðinu. Það kinnir að vera kurt-

eisara að segja bankastjórninni frá
þessari breitingu, af því ég var búin
að semja við hana og Tryggvi mun hafa
skrifað það í varabók sína, ég lét
þig ráða hvornin þú hefur þetta, en
sigur vil ég "fornerma" það að óþörfu.

500 kr. sendi ég hjér með sem ég
atla að biðja þig að gjöra svo vel að
borga fyrir mig í Íslandsbanka (nýja
bankann) (vísillánu), fyrir t. n. m.

Sted kærri kveðu til þín og konu
þinnar

þinn.

Gudm. Olafsson

Reitlatavott 22 Sept 1904

Góð. vinn!

Mitt föladum minna minna
um daginn er þú varst á þessum
átt hefur að vera. Ég hefur þó lítillga
getið komist þér í stölu um að elsti
væri ómáttlaus vestur að vera að senda
með Ingólfr. Mús var og er elsti
öllum umtalið þessum og tel
enginn þess i þessum minnað bláð
um „landvarnarmanna“ það er að segja
þessum landvarnarmanna, um verja
landið þessum fyrir hverskoma
þjófþreifum eða þjófþreifum, um það
gera að minna þessum þessum
að landvarnarmannum, með því að
alá sundrun og óánæggi, og regna
með öllu máti að verja þessum
og þjófþreifum þessum, og með
þessum þessum er víðara fyrir með
öll góð og gæðum fyrir þessum, í stað
þess að elsti þessum landi og lýd til
þessum, svo lengi sem þessum elsti þessum

mitt alvarlega eda vinnu er til
"óhelgis" þú segid að þú hafi gjört
það. Stótt er andvætt að segja, með þú
að minn alltaf út rang hverfunni, en þú
þú settu. Þú er mitt að gema svo nokkuð
að gætt eda ganglegt að elldi minni
þú fram að af óhræmni kvætnu re
gjört. — Þú vör að björka manni úr lífs-
hættu og stufrum gjálfrum er i nuddu
mitti alltaf segja að þú er það gæddi,
gæddi þú til að gema gjálfrum ríj agætun
edá minna úr lof og álit. Ég áttu
elldi að fara gæddu yfir þú, og villi samt
lúfa mír að komu með þú uppástunum
þúvort þú villdu elldi skipta um nafn
og kalla yllkur laudgödur i stöðinni
þú laudvannarmenn, yllkur vör þú
gjálfrum þúvort þúvort, þúvort þúvort þúvort
mælt að þú vör rétt nefndi og nafn
ið samsvorandi starfsmann og starfsmann, og
þúvort þú þúvort að þúvort yllkur
af, iðvort þúvort að þúvort þúvort
þúvort þúvort mittil að þúvort unni
þúvort. Ég endursendi mír síðasta
þrangann minn og þúvort af þúvort þúvort
vegna vil og elldi láta þúvort fara allt
er og þúvort þúvort, en þúvort þúvort að

Komi minn verður fundinn sent
á ykkar höndum.

Þegar hefur farið þyngru orðum min
bláðreyt ykkar ca. talað um og min
min þyrir í bjásti hefur elldi augid úr
okkar gamla kunningsstafur, þi vegna
velvildar minnar til þi, hefur min
ad vita þi þetta þann flakkar, um
ad minni stöðun reyna ad slita upp þar
plönturnar um gróðumettur um til
ad "klæða landid"

Þinn atid vinur
Björn R. Stefánsson

Þu vit elldi þvar þi hefur svo ef
leg þessur þinn minni þess til
þess. Þ. Þ. Stefánsson og þi þess
þess þess. B.R.S.

Reykjavík, 8. júlí 1904.

Góð. vinn!

Við höfum svo um síðast, að eg skyldi skrifa þér nokkrar línur með Höllum.

Tréttir eru fáar, þó er heljandi senn. Ráðgjafinn hélt allur í bla veislu fyrir skómna og bauð til heimar allu sínu liði. — Þar voru þeir Þór Ólafsson og Hólmur bestaþor augari, og máttu af þeir ráða, hversa veisla þessi hefði verið skipsuð. Þar var Hannes áunnungi og Torleifur átanios.

Daginn fyrir hóf þetta gekk sú saga hér um báðum, að þrjár samna-
stöfnir vöru ánum. Þaknar við að samna veislu klæddin á Þór Ó.; var heit gaman að þessu.

Á alveg sér stökum ástæðum hefi eg komist að þó, að ráðherra liðið hagsar sér að stofna nýtt blað með haustinn, er kvæða skuli til fulls niður kenningar laudoarmanna, og sé nýki

í augu þeirra manna, sem eru heil-
skygnir. Þetta fer afar-dult, og komst
eg að því á afar-línkennilegan hátt:
heyrði á tal þveggja ráðandi manna í flokknum.

Er það þeim lítil heitur Þjóðólfi og Róik,
at þrátt fyrir allt gambur þeirra skuli
ráðgjafanum bráðnaðsýnlegur meði styrkur.

Eg gæti trúat að Joni þakki það lítil söm,
en Staunes hefir ekki vil á að meta það.

Her á póstsstofunni hefir allf
gengið bærilega; Þorleifur hefur
kátast og er nú víð og víð að segja
Þórni fyrir verkum og kenna honum.

Víð Gudni og Þjórn ritum upp í
Mosfellsveit á sumum dagum
og vonum allir þreifandi fullir, svo
sem venjulegt er á stíkum ferðum.

Skemmtum við okkur tíð besta.

Einum dagum ríðu þeir út Þorleifur
og pósthmeisteri og tókum við hinir
okkur þá djúga bressingu. Var Leifi
lítt sáluat; hann var tustlaus á rassin-
um dagum eftir, og þá fundu gáru-garnir

ástæðu til að brasa.

Eg get ekki skrifað meira, því að nú
er allt að fyllast af fólki hér fyrir framan,
og Leifi gamli er farinn að gefa mér
hoduanga og nöldra við sjálfan sig um
að eg megi til að fara fram fyrir með
fömrleika kassann minn og selja það.
Verður mér því taplega vart, ef eg þrösk-
ast.

Fonast smíðin fer með Hólum
austur á Sæskriðsaffri og getur fundid
hann þar þegar þú kemur að norðan.

Þjórn og Gudni biðja kærlega að heilsa
þér.

Verðu sál, kunningi, og fyrirgefðu
seðil þenna.

Lídi þér vel.

Þinn einl.

Þú
Hleðgrímur.

Heyrst þú ef að norðan, að Árni. Hólum se
laugt kominn að senuja pólitískan bakling, er
út eigi að koma með krashum. Hann þáð verður með

um Lauðvaruarnum og Valkýruga atallega.
'Ovíst er hvort 'Árn' hefir dug eða lung
kílast selja nafn sitt á þessum.

Samr

P.S.

STEFÁN STEINHOLT, SEYÐISFIRÐI

Dann 25 August 1904

Kæri vin

Þú hefur þess tilskrifit með Halami
en leit þig ekki að skila þakklæti til bankans
þess bólaðar fírmannar. Skjalin bið þú
þig að senda mig með Halami mi til
þessa svo þú þess ekki að hafa þess að þess
þess á mig. Lænt þess mátturinn mi þess
í at. búinn, þú er þess og ekki upps lands-
bankinn þessinn. Þú gæt ekki þess að þess
upps að senda til þess fullkomna daglaust
eignar migri fullmægt, en fjöldi attein strax
lofað þess þess láninn.

Þú mættur að þess og þess mig
þessinn, þú þess engum þess, en lættu ekki
þess að senda Skjalin.

Með þess þess og þess os þess
þessinn þessinn

Stefán Steinholt

Herra eans. þul. Benedikt Þeumsson

Salita' hendu
hvaðs. þul. Gættu
Hannesarinn/gættu
þula' s.g.

Reykjavík

Khöfu, Refnargade 23,

20. maí 1904.

Besti inni!

Þannu þess hoflega bréfs þínu, er
mér hafa þótt best mænt og skemmti-
leg. - Undarleg þyngir mér mikið,
þessu þóttu þetta að gerast. En
mér elmi hofur á "Ínu", en að flekkum
áinu að hafa skoðunarkaup, inni
og summi vinnumum heima hafa
hugjafakaupa. Vindist mér þessu Val-
þýngar allt að þetta að sé þessu skod-
anis, & theimastjónarmönnum
þessu þessu voru elmi að halda fram
sömmu fortíðar þessu, en theima-
stjónar þessu ísladinn skoðanis V. þessu
eins og þessu meim þessu. Þessu hafa
taflunum til skriflis þessu og hafi
þessu en andritat meim þessu til
þessu, að flekkum hafa þessu þessu skoðun-
um, elmi eigi þessu þessu en andritat
stjónarþessu. Og gerast þessu þessu
in þessu! Þannu þessu á þessu þessu, en
hafa þessu aldei mikli stjónarmála-
meim andritat. En til þessu held og
þessu þessu, að flekkum þessu
þessu þessu um skoðanis, eins og
þessu þessu heima á þessu. Þessu
mér mér geman að þessu þessu at
heiman, þessu að elmi þessu og heima
þessu þessu. En þessu þessu þessu
þessu þessu? Þessu Landvaranmönnum
þessu elmi að þessu á övart um meim.
þessu þessu. Og þessu þessu mit þessu. Þessu
þessu elmi þessu, að þessu sé stjónarþessu.
þessu, þessu að elmi aldei skoðun, gíft
stjónarþessu elmi inni! Þessu
og gíft elmi gíft þessu. Þessu gíft
elmi inni þessu en gíft aldei
og Landvaranmönnum þessu þessu at meim
þessu þessu. Og elmi þessu þessu
id talat um Landvaranmönnum, þessu
id þessu þessu þessu: þessu, að þessu

Skarpsmannaböf, 23. 30. juni 1904.

Refused 25th

Berzi minn! Ég þakka þér nokkurn bænir all og bænastíðu og
skal ekki hafa nið að neita þér, að þú eigis hjá mér bæn. Skal
ég mi bera ráð mitt í þessu efni, lofa bæt og betna fram-
vegis. Skal ég mi ^{þess} skrifla langt dindi og snjallt, þótt það
verti ekki nema sundarlauðar hugleiðinga um sundurleit
efni.

Og þú ert kvæntur, þoninn ⁱⁿⁿ í heilagt hjónaband! En ekki
 hefi þú þó þá þess vert að skrifa mér það, svo minnir mig á þessu
 sem þú ert þú í lífi manna, ertu heldur þú, að ef latir mér standa so
 nija á sama um þig, að ef hefi ekki so minnst sem gaman af að
 heyrast þú ^{at þú hefi haldið} þessu? Leytu mér vigjast þig í borgarlegt
 hjónaband, karlinn, ertu leyttu þessu þessu þig inni í sjálfu
 dómkerfinu? En ef, óska þú um allrar hamingju, þú og
 þessu þinni, vona, að ofarir árin ferir þú gull og gróta, margar
 gleðar slundis og skínandi daga, vana dætur og vaska sonar.

Georg Brandes reit Dallmann á dögunum, að hann
mætti aldrei sínu á því, að hve marga dæmaspistla (prekralga)
hann ritaði eftir vini sína. Þy sk', að þy munni tekinn að
veskjast, & drykkjumanntar minnis og gælis þjáðrotr eru
þomnis svo langt áleiddis út í lífið, út í bláða alvöru líftinu,
að sumis en orðis þresta uppíi sæcitun og þomni aðir rosknis
og ráðelli eiginneun.

Jā munt mē iēja lēpa cīt lēd mēia. Jēgēpē
 at lēpa iē. Lēas mē lēam at mēgē lēti nēl. Jē iēi

askilegt, að minna veri þar af fyrir, en að einn af þeim að
hinn er hlífðlegr, og vona ég, að þú reður ekki þessum mál-
setningum minnum. Og svo þygli hann að vera störr. Það er
það, að sanna lítið hefur tekur ekki minni, og svo þygg ég, að
hann verði minna vandr af alþýðu manna, og helli sit at
einblíndu og gona á stöðina, vönnuðina, en ekki vönnuðina
hinn hefur! Hver hefur vitað greinir stjórnaðlaðstignir? Hver?
Hver og ekki svo glögglyggur, og þessi, hvort hún er eftir þig
eta ekki, en mér kemur það dælit á óvart, ef Þjenni hefur
skrifað hana. Það er óvenjulega vel rituð grein, frjálshættu-
og þat sem mest er um velt - þar nær sönnu, lítinn, innvi,
og en slíka sagreinis enginn hversdagoríðbundur í íslenskum dag-
blöðum, þó hún er ekki neitt vitþöfnulegt listaverk, en
ekki er vit að brást. Þið þurfið að henna íslendingum, að
Hannes Þorsteinsson sé í ranninni heimska matar, ef
hann er mældur á rétta stíku. Hann allir minna helur heima
uppi á fonguþasafni og dunda þar við fangista fonguþasi
er í bláðstjórnslati. Hver hefur oft hugað mér að rita honum
skammabref, en aldrei hefur orðið neitt úr þeim, þó að
mér hefur blóskat óvirkni og óskanfeilni, svo sem þegar hann
segir, at „ganga að einhverju vísu“ eigi að þýða sama sem, að öska,
lata öska í ljóst, einn og hann soðir í sætur. „Að ganga að vísu“ er allt
ekki sama sem að öska. Hver gengur á megar vísu, sem mér kemur allur
í hug að öska mér, heldur öska sem lengst í burtu, l.d. danta minnum,
sem H. Þ. er lítilla svo g. huguðum að „gangas að sem vísu“, en
þygg felur þó vafalaust ekki þar í ösk um komu hans. Og þú
það minni þinn að dísfast að vera slíkt bull á borti fyrir
lesendur sína og landa. Hver þegar hann hefur fengið þessa grein af

segja það í hálfnum fraga í fyra netur, sem sendur var nýja
laust frá prentuninni hans, með öðrum á ábyrgð hans, út
um land með „fjótalfi“, að heimsstjórnarmannum hefur ekki
neitt alvara, og þú fóm fram löfsefningunni fortún. Hver neit ekki,
hvort eg á fremur að dást að fjönnuðni heimsstjórnar eða
óvirkni ranninnar og heyrðunarsleysi ranninnar, og kemur lítið í
lyto, og einn hann segir það sepp í opid getit á allri fjótalfi,
að þú hafir mér ekki neitt það alvara, og hann var þessu
hennar, með þessu lítla viti, sem hann hafði, með öðrum
aðum, at hann hafði úvitandi þar með óvirkni, þá lygar,
sem er það eina rétta at um þetta athöf, hvað svo lítill meit-
yrtalýggjög og lýstirfús dómur danna að segja um það! Eg ten
það aftur fram, at H. Þ. he sönnu ábyrgð á þessum öðrum f. d. um
eigin öðrum sönnu, þar sem þann þann nafalaust út með fjótalfi
(= í fjótalfi) frá prentuninni hans (= á ábyrgð hans) Allir þessir
ekki at falla í gleymstu, heldur ríffa þann upp aftur, aftur og
enn aftur og er þá minni og stjórleiki manna, ef þeir geta
ekki slíka kumpána að ráðgjöf manneinum. Ma þámet
sanni segja, að sjáandi sjá þeir ekki og heyrandi heyrir þeir ekki
né skilja

Enn skal eg legna þeim, að lítill þyggja mér afrek
ráðherra, en send komið er. Og laust þyggja mér, að eg er
enn ekki farinn að sjá, hvað hann allur að geva, og til
vafandi velmegunar hófgrö. Litilla verður hann látinn
tala á fjótminningarháttum í sumar. Á „Grund-
dagen“ taldu flestis ráðherra lítið. Og er lítill, að Hannes
feti hefur í spás þeirra, enda er fátí hlífðlegra en þessu
þygg. Þetta er þygg. Fjótinn þessu er lítill, hvað hann allur að

gera, enda er mi mál til komið, að hann sé farnur að
álta sig á þri. Stenar, ef ekki mi?

Rita er það, sem þú þurftir að fara til reikilegrar
ihugunar og umræðu, og það er það, hvort H. H. hafi ekki
verfengið að úta það, að niðræðfleggusum yfir tellar inni
búsetufrumvagnit, eðnaðar útan 1901, og svo þegar yfir
þri. Stenar veit nema hann hafi verið í raðnum um
þetta? Að minnsta kosti á hann þá sök á þessu, að hann
þurfti þri. að Alberti, að Íslendingar létu sér ekki nýja
fyrir þetta atviki, enda hófu þeir heimastjórnar slaka
á hlómi í þessu efni 1901. Það er og skilið, að H. H.
hefur aldrei sýnt frá þri. opinsheita, hvort hann og Alb.
tölustust ið, en þar sem hann var sendur sem vinnandi, hefur
þarit vel á þri, að hann hefur gert greint frá hvernig
orti, er þeim fát á milli. Þar átti o ekkert og gat ekkert
byrðarmál verið - leyndarmál að vera, að minnsta kosti
eftir það, er bókstafur konungs var kominn. Dr. Valtýr
bitur og Hannes ^{þegar} að skýra frá þri, hvort þeim Alberti hefur
ekki farið eitthvað á milli um þetta, en hann hefur
hlitrat sér hjá að svara þri. Það verður eitt að rann-
saka þetta mál, en þú ætlust þó að hreyfa þri. A. M.
H. að bitja Hannes um skýrslu og að hann dementi
það sem Valtýr gefur í skýru.

'Opaflega séint miðar' fréttafráðarmálinu afram
erum lítt á! Afturhaldsmálinu liggur sjaldan á,
nema þegar þeir þurfa að ^{hefta} útgang góð og gagnlegu mál-
efni! En ekki Íslendingum liggur á. Hvar eigum við lengi
að bida hant? Alþingur minur, er þú veitst á þri. mál, og

þú veitst, getur verið, að ég sendi ykkur bréf um það mál
til birtingar í Fugl. En veitist ykkur ekki á það að minn-
st. leggi. Það komi dálitil kostgæmishösk að mið stundum,
er y. hugsa til þess, að þri. máli skuli ekki hraðað meira
þri. að y. hefi þá þri, að þar af leidi margt gott, meira en minn
almennur gera sér í hugadum þar heima, þri. að það er
svo að sjá, sem minn telji það ekki neitt nelfæðarmál. Þyngdu
þer, hvíðu heljarbreyting þar er, að vera þarna í einu
hendingskasti þeytt um í miðja völdina eftir fúsund
ára einangrun. Heldu þu, að þeim byggi ekki út að fá frétta
samdegið summan frá áfida störfunum? Ég veit að minnstað
kost. það eitt um mig, að ég er ~~breiddur~~ hefti þunna þri.
illa, ef y. hefti farið heim í sumar og veit fyrir nordan að
fá ekki frétta mándum saman! Það verður meira fjör og
meiri hreyfing að fá fréttnar hona nýjar! Og svo dannað. Það
er sýin saga, að þegar stjórta og snögga hreyfingar gerast í
þri. þjóða og landa, at þá ris nýja kostakel kynslóð, sem hefur
þekkt til að vinna, að standast dagsins stríð. - Þeir eru þannig at
hafa að á þri. sumur, að út séinu að úrkynjast. Ég þad er sá
- og y. held, at sumt bendi óvæntlega á það, þá veitti ekki y.
þess honas stránum.

Ílla líkar mér, ef það er sá, að Ólafur Þen þer
ekki aðfjantslembottid. Hóun góða stöðfródisgáfu og er
þri. illa gert at hlyma o ekki at homum. En vest er þri
at ^{þri} Sígga Þos. at kemura, slíkan dandansöngfjör, sem
auk þess hefur sýnt, at hann er gersamlega ófar. Þig verur
ist minni til, at hann kemdi okkur einu sinni stöð.
þri. - og at þri. veit. Þessi. - at þri. veit. - at þri. veit. -
hann átti at hafa kemt. Hann ger þri. að remanda, af

þú að hann & sá eini, & hafi sýnt, að hann & ónoðu-
legur. Slíktum veitingareglum fregja meim á Ísland.

Stemman orðum allfagra hús fyrir ritunir sína. Slíkt hafi
valið eftirtekt af hanna sunu Þannverjar að ^{Stemman} refna Ísland,
en rita ritunir ánnat um það, en að Stemman þessi & Ísland-
ingur. Hún þá en blóðin hús að jafna á henni. Slíktu
Stemman í Reykjavík. Hann þyrfti að fá ofanigjöf.

Það er og séu að segja hlazilegt að senda Stemman hingað
í vezlunarséð. Hún eitt furðar mig: að hann slaydi hafa þess
á 2000 kr. til ferðarinnar. Hann bjó hús krakmannalegu
og ljótu hebergi hjá íslensku kjöftaköningu. Hann hafi stöðugt
á fötunni. Antúð & það hneyksel, að hann slaydi enni búa
hús á hóteli sínu þú að hann vezlunarséð fyrir stórt félag.
Það hafi "snobbin", & hann hafi þurft að finna, tiltekt
á hjá að heimskýja hann í þetta greini. Hann & yfir-
leitt heldur áleppilegar vezlunarséð hús í klöfn.

Þú getur og sent ykkur neit í fagalega hús ógar
hálfrægis rit að fara rita um íslensku pólitík. Þú heldur meim
let minn. Þú & þú sátt um tímanum, þú að og heldur
leimvirkur og ertur heldur lítill úr neit.

Góð senda meim blótt einu og í fyrra, úr á lausit. Skal
skrifa þér þaðan. Óli Þjórnss. letur þig hafa Ísafell hanta meim.
Hú getur þú útugat fagalega, fagalega og Reykjavíkina. Fagalega. Hú
er ekki um.

Þyngst lesit!

Þú getur hneyksel þinn einu.

Þú getur að heilsa þér & þess
þér hamingju og kynseldar.

Ljósmyndar.
Dyrlegaðboligen & Meim
þú. Meim fagalega
Stemman

When as here
 yether brother
 begins at life -
 inhuman all
 paths; per at
 mine was ends
 "Alone" til
 "idiotic" &
 hand -

Granastatum 21. Jan. 1903

Henri Benedictus fratri!

(Þú ert gaman að vera bændi: þingeyja
eysla: Jörðin snjólaus að kalla og þjót-
vitri daglega. - Þú ert líka gaman að
vera þú prestur, þú, eptir þú sem hefur
hefur; ári eptir þú verður lantskuldur -
gælingarnir renni á vörum; og eptir þú
sem þú verður er hefur og hefur, nóg, eptir
þú mjálka sone hefur á sumum, svo
prestur geta hristið þú að leigum verður
skilad á gjalt dags; en þú vill að
ik af þú hefur þú ills hefur á ári.
Og þú ert eins og allir gull stafi af þessari götu
þú. Þú verður er sone góður þú ganga
allas skapum svo vel undan á vörum; þú af
hristandi fara þú að safna fyrir mör sumum
eptir, en eptir þú sem kindir safna mör
mör eptir þú verður hann bráttfari; og

lögum meiri og böggri; þá mættu meira með: Jóss-
hallumum þegar gott er áferði en ulla.

Jón Benedikt minn, ég veit þú skilur það ekki
svo að ég sé að henta gaman að þú að þú ert
á listinni: prestsembætti; nei það er frí líti.

Ég gleðst yfir þú í alvörn að þú ert á prestastól-
anum og ég vona þú sjáir ekki eptir þú þegar
stundir líða þó þú hefur það fyrir. Og hefur þú
legið fyrir mér að stúðra þá hefur þú verið mér
getfeldast að meita prestur. — En ávíst er það að
ég hefur þú fylgt yfir háttsemi þjáðkirkjunnar
úð: ása. Ég skil varla: að ekki megi úð af
þú breyta eitthvort svo líti, án þess að brjóta
lög og ríki kirkjunnar. — Jón, vona þú það.

Ég spáði þú fyrsta velurinn sem þú varst í latínu-
skólanum, að þú yrðir prestur af því þú segir
hafa fengið lo: Guðfræði. En þú hefur þó víst hvor-
nefna annars haldið það megnið rétt. — Það er að
vísu ekki áttit vinull prestsembætti, þannig, að
prestur eru ein víða svo líti notadur áttis, kirkjunnar
svo afarilla sökta. En þetta er prestunum sjálfum
að kenna að sumu leyti, en samst meira þeim lögum
er þeir meita að hlíða, lögumum þess að breyta, þá mi

ekki skipta þessu til að leggja sífellt úð af þessum
og Guðfræðum allu áttis og á eptis áttis. Það er áttit svo
þvingandi að heyrir það jöftu að það er ekki nema von
að munni sé áttis meglitir á þú. En svo finnst
mér að prestur gótu breyta úð frá þessum dálitit þó lögum
sinn þann sömmu, og til þess góti ég bríat þú meglitir að meita
svo fjálskintis að það náðar lóðdóminum í meglitum
og fjálskintum áttis, svipað og Páll heitum Sigurðsson
frá Gaultmeigjöld. — En um þetta skal mér ekki fleira
segja þú, við skulum þráttu um það þegar þú ert áttis prestur
og þú áttis áttis meglitum — eins og ég var að segja við Páll
bróður þinn í Sumar!

Það er undur fríðamt þú í þingeyjar sístun
minna og ekki minnat á þáttit. Gvendar á þáttis er
mér meglitum, Sigurðsson áttis áttis geispa
í þessum rit og rit. En áttis var þú þáttis hann að þáttis
ljóðrálka Guðmundar og áttis meglitum eins meglitum
eins og hann gerir: þessum, en Sigurðsson hefur þáttis
það að hann áttis Gvendi þáttis skulst að þáttis þúttis
lýsis-íttitum: Einsveitinni fortum, enda síttis
að Sigurðsson hafi áttis að þáttis þáttis vel. Þíttis ritit.
Þessum hafi líka þáttis meglitum. Þá það er meglitum áttis
dómi Sigurðsson ellegar þeim er þáttis þáttis þáttis, þáttis er áttis-

sjáanlega dekki hlitin tekinn af ásettu ræði; en þó er ríkdómur
— en sá þannig at þegar mætur he hann finnar mætur ástæðu
fyrir atfyrningunum — vitast. Og afaná mætur það svo
at Gudmundur hafi hafi skata á útgáfu þessara götu, manni
höftu ekki heyrð nema úrvalit af kvætum Gudmundar
en þegar haldin var sýnd þá grandisk manni gullit sem
— yfirgæfti. Þetta er alitit hie, um kvæti þessi. —

„Lapp við lossa“ er leitit hie á hvegi heimili; og þó
er allir áhrifir und öðjuna. — „Norrland“ magnast
hie alltaf. Ludvig Rundeen er öfull útsölu mætur þess og
„spanderar“ þri áspætt. upp á fálk. Einar sentir micsgilt
1. nr. af átroni gíg. í haust, en íg endasenti átrara um
hál. Það er mics blátt at ímænlegt gól, en íg þorti
enki at eiga undir flákshap Einaris og ællu at lita fram-
yfir mætur kvætingar. svara fyrst

Þat er andit hvegi mics þetta og lengra en íg gól
bíttit vit. Og galla hvegi þat alveg nema þat er langt
og efnistaut. — þu þat er einmitt þat ællu at þri er.

En íg senti þat samt og bit þig svo nikkul at fyrirgefna
eins og menn segja vanast. þu, „alvinnu mics íg liggja þig fyrirgefna-
ingur á brif. þessu, þri íg finn þat mics, eins og at eisu fyrri kvæti mics
dýp er mics á milli annar þar sem þri er mics artinn svo mics mics
mætur en íg. heima. alit barn.“ — En mics finn at mics samt at þri
mums mics eittvat lítur þri ællu þri vork á annar ungling. ællu
og þessu strákars íg upp. þri at láta þig þri og heyr þetta
langt hvegi. — Þetta svo mics mics af þri elsku fróttu
og — íg áttu þri áttu mics mics, þetta hvegi þetta áttu þri áttu
þri ein. Þetta áttu mics.

Leysisfundi 11 Febr. 1903

Gæði vin!

Þorsteinn Jónsson í Flöng í Breiðdals-
rásum er það þig að aðst. til drottins vaf-
mális, sem er þantadi hjá þér í munar,
og borgadi í gegnum Jóhann Jónsson-
kerallaf að hvarfa undan þessari ung-
að Aglir Ljondron, si tilvar þeim
að veridu rís þröfu uppi andvindi
vadralsins, og er þessu vel farinn að
bríða mér um, að er þessi svikilist
um, að stunda stóla andvindi þess
þyrir sig. Ég ætla að biðja þig. Þessi
þvást að þú þessa, vægja hjá þess
um H. P. Ég vona þi munis þess
ig á þessu stundur. Ég þad þig, að
útrýpa vadralsit og veridu þvást. Þad
er ríðningum þis minn, þi er ætli
að borga. Þi æst um þetta, að þi
vífur, að ríð þvást þessum þadur
ríðning yfir svær þjótuna.

Þess Ljondronar ríðningssamir
þadit ríð þess þvást nokkurn

erit af fyrsta töl. blads yfthar. skul
eg þar hafa yfthar ritað hann er uttan
lands, svo þið getið ekki veist hvor
frá honum fyrst um sinn. enda skil
eg vel i öðru að hann væri á aðru
lífi, en að endursenda allt samman
Tóttuð segir þar um standur, en þá
er, að hún valdi hinfelga, og vildi
þi glattakandi.

Þannig er afslapplegt, svo eg
vendi að hvetta og bjóða þig að vinna í betra
veg flauður þinn þessur

þinn erl.
B. R. Stefánsson

Víðey, 30. des. 1903.

Kari nafni!

Með líkud bréf frá þíu fyrir löngu síðan þakka eg þér mikið.
Það hefur dregist of langt að svara bréfi þínu, en eg ætlaði að gjöra það
mumulega. Við Tálina fómur í land skuttu fyrir þér, og vildum þínum
þig og fa' þig til að fara með okkur til bójarfógetans og Klára þar við-
leggja, en þú varstu allur þinnur í Öngey. En svo gátum við ekki fund-
ið fógeta, því hann var þú að halda uppboð í vesturbonum, en við urðum
að fara áður en hann var kominn. Tálina áttar í land uppúr vegárinu
áður en póstar fer, og biðja þig þú að ganga með sér til bójarfógetans.

Eftir ræðleggingu þínni, fann eg séra Eirík í þínum erindagjóðum að
vita hvort hann gæti ekki benti mér á neinu skrifstöf handa þórnari. En
hann sagði mér, að ekki mætti minna vera en maður séi hann
þó hann hefði ekki meðmali, og gæti sked að hann gæti fengið ein-
hverjar lítillfjörlegar skriftir, en ekki vissi hann um minna
lífverulega atvinnu. Ef þú hefur nú ekki komið fundið
Hannes Þorsteinsson eða aðra þórnariis vegna, langar mig nú
að biðja þig að gjöra svo vel að kalla við Hannes, og vita ef hann
þyrfti mann að i þessarar, og ef ekki gengur neitt við hann,
þú að reyna í ísafoldar þrenu miðju eða annars stadar þar,
sem þér sýnist gjörlegt að reyna. Ekki skaltu þessu ljóða
hann við stílsamningu því þú vinnur er honum ekki holl.

Hann verður ekki kröfu hartur með kaupid fyrir um tímu.
Eg biðgi þér best af öllum til að reyna að útvega þórnari atvinnu,
og einnig af því þú vegna Rannugleika, getur gefið honum
meðmali. Þakki því þér ef þú gættir til hans með að útvega þórnari

atvinna áður en Tálma kemur í land, svo hægt verði að skrifa þessum
um árangurinn með nosta þósti.

Eg bid þig að fyrirgefa þetta fleptisrisp.
Gleðilegt er — — — — —
Bened. H. Sigurðsson

Leytifélagi 22. Sept.

1904

Kari minn

Ég þrífst þessu í flýti. meðhöndla línu
 þína til þess að ljúka að reyna að stjórna með
 skósmíðum í Reykjavíki. og senda þessum
 ávörðun með þessum í Okt. en þú verður að
 vera seglumastur og gífur skósmíður.

Þarmin sem er kauftur eru

Þyngi	í botnaði	Alraðio samant	3,00 kr. - 3,25
Dr	Dr	Plutkud	2,14. - 2,40
"	"	Drinnuðio samant	2,- - 2,50
Dr	Dr	Plutkud	1,40. - 1,60
"	"	Þessuðio þá	1,20 - 2,80
"	"	Þessuðio	1,00 - 1,50

Þyngi í ríki Alraðio 1,20 kr. samant. og 8,50 þessu
 Dr Dr 0,80 - Dr - 0,60

Þyngi í ríki ríkið þyngi. þá 4 kr. til 6 kr.

Þetta eru minnsláunir sem er ljúgt
 og þyngi og þau eru ekki lögðir en í
 Reykjavíki. Þessuðio verður mi
 dreglignu og stjórnaðu manna þá mi
 ríki í þessu og þyngið og þyngið mi
 í allan ríkið.

Þetta er þetta ma' g' em' ver
 d' þessu nu, en þal g'ra seinnu
 Evana d' þu seinnu þitt bestu
 þessu þessu þessu þessu
 Mer lita vil en þessu þessu
 allt of mittu d' g'ra
 Mer þessu þessu
 þessu þessu

Þessu þessu
 þessu þessu

$243P_4$
 $= 36.504$

$6, (P_4) + 34.804$

$1-6440-40$
 22
 20

17 00 00 17

17-17-17